



צכי ביגלמן והאכשיר

כאן התחיל מחול-שדים. במשרד-הבריאות הודיעו לו שעל המיטות והכדורים עליו לקבל אישורים מחול, הכוללים מחקרים שנעשו עליהם.

"ראיתי שזה תהליך שיקח שנים, אז אמרתי: נעזוב את זה. מה בקשר לתכשירי הגומי?" מספר ביגלמן, חסיד השיפורים. זה, נאמר לו, שייך למשרד המסחר והתעשייה.

הוא הביא דוגמאות של תוצרתו למשרד המסחר והתעשייה, גילה שעליה לעבור בדיקה של מכוון התקנים.

מתוך 14 סוגי אמצעי-מיניעה שונים, אישרו לו במכוון התקנים עשרה. את היתר פסלו: באחד היה המשקל גדול מדי, לתוך

ליצוא ויבוא. כך — עד שהחליט לחזור ארצה.

תחילה החליט ביגלמן להקים בארץ חב"ה רה ליצוא פרחים, אולם ביוזעו שפרחים הם עניין עונתי, חיסם לו גם משהו שיהיה טוב לכל עונות השנה.

מן השנים ששהה בארץ, זכר את הבורות בישראל בשטח המין ואמצעי עזר בשטח זה. מה גם שבאירופה ענף זה מפותח מאוד. בגרמניה לבדה קיימת תעשיית ענק בשטח זה, שרווחיה השנתיים עולים על 20 מיליון דולר.

לפני שנתיים וחצי התארגן איפוא ביגלמן כך שעסקיו בגרמניה ינוהלו בפקוח מנהל לים שכריים, והתחיל להתמסר ברצינות לי לימוד משימתו החדשה, בחברת-הענק של

אני מתחיל שאצלנו בארץ מפסקים בי נחיצותם של אמצעי-עזר לדברים האלה. אם גבר נפצע ומאבד את ידו או רגלו, מרכיב בים לו פרוטזה. ומה קורה אם חס וחלילה הוא נפגע באברי-המין שלו — לא דרושה לו פרוטזה?

בובה פוטימין

הטענה של נציגו משרד-הבריאות כי האברים המלאכותיים שלי יכולים

בית-המשפט העליון יצטרך להחליט אם מכשיר זה הוא "מיצרך רפואי"

"עכשיו יש לי כבר ילדים נשואים", סיפר. "20 שנה אני סובל מקרירותה של אשתי ולא ידעתי שאפשר לעזור לנו."

גם להארכה

וגם להרחבה

רוב האנשים שמגיעים רועדים מפחד ומבושה. בארץ זה לא מקובל שבעיות בשטח המין הן בעיות לגיטימיות. לפני כמה ימים בא אלי גבר כבן 38, מורה בתיכון. הבעיה שלו היתה שאשתו לא נהנית מיחסי המין איתו, כי אבר המין שלו קטן מדי. הוא ביקש פרוטזה להארכה ול-הרחבה. גם את פניו נאלצתי להשיב ריקם.

רבים מן הלקוחות פונים במכתבים מתייבטות-דואר או בטלפון בעילום-שם בגלל הבושה. בטלפון פונות בעיקר נשים. כמו לדוגמה איוו גברת שנסואה מזה עשר שנים, אמא לילדים — ואף פעם בחייה לא באה

לשמש לאוננות. עניתי להם: "ואם אשה קונה גזר ענק או נר נשמה ומשתמשת בזה לאוננות — על זה יש פיקוח?" בגלל זה אני אפילו לא מגיש לבדיקה ולאישור את האבר הזכרי הפועל על סוללה, שהבאתי. מלבד האברים המלאכותיים מייצרת ה-חברה בהטה אוסה בגרמניה, שממנה הבאתי את הציוד, בובות בדמות אשה עם אברי-מין מושלמים. זכורה עדיין פרשת התביעה שהגישה ויאלקין קנוי נגד חברה שיצרה בובה כזאת בדמותה.

בובות אלו נירשמות על-ידי רופאים ב-גרמניה לצורך רפואי. פסיכיאטרים קובעים שהן לעזר רב במיקרה שגבר הוא סאדיסט או בעל דחף מיני מוגבר.

סאדיסט או סוטה-מין אחר יפחד לגלות את סטיותו — אפילו לוונה — מפחד



צכי ביגלמן מוכר כושר מיני לכל דיכפין

השני לא נכנסו 300 סנטימטר מים הקבור עים בתקן, ושאר פגמים מיקצועיים.

פסיכיאטרים ישראליים מתערבים

על התכשירים האחרים — שאינם אמצעי-מיניעה אלא תכשירי-עזר מגומי, נאמר לביגלמן שצריכה לקום ועדה מיוחדת שתדון באישורם. בנוסף לכך יש לקבל חוות-דעת ממשרד-הבריאות אם לתכשירי-עזר אלה יש בכלל ערך רפואי.

התעשייה הזאת בגרמניה, בהטה אוסה. הוא למד רבות.

"קראתי עשרות, אם לא מאות, חוות-דעת רפואיות", מספר ביגלמן. "קראתי גם על התהליכים המשפטיים שעברו בגרמניה עד שזכו ברשיון. בפני בית-המשפט בגרמניה הוכח בדו"חות של רופאים ופסיכיאטרים, שתכשירים אלה עוזרים ופותרים בעיות של מאות אלפי אנשים מבלי לגרום להם את ה-נוק הקל ביותר."

מכון התקנים בודק אמצעי-מיניעה

עליתי לירושלים ארבע פעמים בשבוע, כדי לקבל תשובה ממשרד-הבריאות, מתאר ביגלמן. "כשחזרתי כעבור חודש למשרד המסחר והתעשייה, הודיע לי פקיד בשם פלטיאל בורנשטיין, שמשרד המסחר והתעשייה הודיע שאין לזה ערך רפואי והוא לא מאשר את היבוא."

כתוצאה מסירוב זה הגיש הלוחם העיקש את הבג"ץ שלו. הוא צירף לבקשה חוות-דעת של פסיכיאטרים ישראליים, שאישרו את ערכם הרפואי של המוצרים.

בחולל נוהגים לבדוק תכשירים כאלה על-ידי סקסולוג מוסמך, המורסם לזוגות מתנדבים ובודק את השפעתם. בארץ יעברו התכשירים בדיקה תיאורטית בלבד, על-ידי רופאים שימנה משרד-הבריאות.

עד סיום הבדיקות, וקבלת החלטתו של בית-הדין העליון, יצטרכו היום הנחשונים — ויחד איתו מי יודע כמה ישראלים מל-איתקחה — להתאור בסבלנות.

בינתיים, אין ספק שמדי פעם עולה ה-הירחור במוחו של ביגלמן, אם לא מוטב היה להישאר בעסקי הפרחים.

פני שנה וחצי הגיע צכי ביגלמן ארצה — מוכן ומוזמן להתחיל במצחה. תחילה דיבר עם עשרות רופאים ובעלי בתים-מרקחת ברחבי הארץ. כשאלה שמעו במה מדובר, טענו כולם שהיאחד שלא י-ליח, שהוא הולך עם הראש נגד הקיר. הם לא ידעו עם מי יש להם עסק.

"אבל אני הייתי עקשן", אני יודע שאת הקידמה אי-אפשר לעצור", מכריז ביגלמן. "כשבאתי בפעם השנייה לארץ, הגעתי עם שלוש מזודות. הבאתי איתי כדורים למניעת הריון, מיטות, פרוטזות, אברי-מין מלאכותיים, קוסמטיקה לחיי-מין, כמו ספריי לאמבטיה, מי-בושם, ולבוש לילה מיוחד ל-נשים. למעשה, כל מה שמסתובב סביב חיי-מין מושלמים, ושנועד להסוך את חיי-המין למשהו יפה."

בקושי הראשון נתקל היבואן הטרי ב-חיפה. במכס לא רצו לשחרר את אוצרותיו, העבירים למשרד-הבריאות.

מתוך אחד מספרי ההדרכה המינית שמייבא לארץ צכי ביגלמן. בתמונה למעלה: ביגלמן ומכשירי-עזרו לשיפור הפעילות המינית, אחד מתוך שורה של עשרות מכשירים, הפועל בעזרת משאבה

שצחק ממנו. אולם הוא יכול לעשות ככל העולה על רוחו עם בובה כזאת: להרביץ לה, לנשוק אותה — הכל.

ישנם גם גברים בעלי דחפים מיניים כל-כך מופרזים, שהם זקוקים למגע מיני כל-חצי שעה. כשגבר כזה נוסע ברכבת — כעבור שעה הוא כבר מרגיש ברע ונאחז מתח כולו, אם אינו בא על סיפוקו. הוא יכול להחזיק במזודה בובה כזאת, להיכנס לנחיתות ולהתסרק מהמתח.

במקום פרחים יצר הגיע ביגלמן לקריירה של לוחם למען חופש התיקון המיני?

האיש הצעיר הוא תושב חוור, ששהה שבע שנים בגרמניה. שם לא עסק בשטח זה, אלא היה בעל שתי מסעדות וחברה

עמוד הפתיחה

בבית קיימת בגלל זה מתיחות, והם פנו כבר לרכונות. היא אמרה שהיא סווגה אלי כקש אחוהן להציל את נשואיה. שאלה אם יש אמצעי שיכול לפתור את בעייתה.

האנשים מגיעים אלי מקצתי הארץ. ממטר לה ועד אילת. לוקחים יום חופש מהעבודה ובאים. גם פועלי-דחק מגיעים. ממש ריחמתי על אחד שקנה ספר ואת הכסף ששילם ספר בלירות.

בכלל בארץ קיימת בורות מושלמת בש-טח מישהי האהבה. בספרים שהבאתי יש תנחות והסברים שיכולים להביא גיחון ב-חיי המין.

טלפון אחר היה מאשה שנסואה מזה שלוש שנים, ללא ילדים. בעלה והיא עברו בדיקות ושניהם בסדר. רק שבעלה גומר את האקט המיני מהר מדי — בחוץ עדיין. היא רצתה לדעת אם אני מסוגל לעזור.